

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

11 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Petru Ursache,

Judecători

Iurie Diaconu, Vladimir Timofti, Nicolae Gordilă,
Ghenadie Nicolaev,

cu participarea:

procurorului

Sergiu Crijanovschi,

inculpatei

Timofeeva Izabela,

avocaților

Bogatu D., Nicoară V.,

interpretului

Ăiiubova-Moraru Elena,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, în cauza penală privind inculpații

Timofeeva Izabela Grigorii, născută la 19 septembrie 1960, originară și locuitoare a mun. Chișinău, str. Gh. Asachi 48/1, ap. 15, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;

Logvinov Eduard Boris, născut la 20 iulie 1984 în Federația Rusă, regiunea Sahalin, or. Holmsk, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Cuza Vodă 14, ap. 155, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare a cauzei

în instanța de fond: 10 mai 2010 - 27 decembrie 2011,

în instanța de apel: 17 mai - 24 decembrie 2012,

în instanța de recurs: 02 aprilie - 11 iunie 2013.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Procurorul a solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Inculpata Timofeeva Izabela și avocații, au optat pentru respingerea recursului ordinar.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 decembrie 2011, Timofeeva Izabela și Logvinov Eduard au fost achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzută de art. 42 alin. (5), 27, 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Timofeeva Izabela este pusă sub învinuire precum că, de comun acord cu Eduard, numele de familie a căruia nu a fost identificat de către organul de urmărire penală, și alte persoane neidentificate

de către organul de urmărire penală, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, de două sau mai multe persoane, în proporții deosebit de mari au organizat un plan infracțional bine determinat din timp, cu împărțirea rolurilor fiecăruia. Astfel la 22.01.2009, compania B. Myr Industries, Inc., care deține conturi la Comerica Bank, a primit un mesaj prin poșta electronică de la bancă, prin care a fost informat că banca efectuează procedurile stabilite de întreținere și compania trebuie să introducă datele sale pentru a păstra accesul on-line activ. Adresa accesată a oferit imaginea exactă a website-ului băncii. Reprezentanții companiei au introdus numele utilizatorului și parola, apoi numărul de identificare. După primirea mesajului de mulțumire sesiunea a fost închisă. La 23.01.2009, domnul M. Robin Holland a fost întrebat de controlorul financiar Devra Danielson, dacă dumnealui la 22.01.2009 a autorizat un transfer electronic de bani prin virament din contul care aparține companiei în sumă de 498.755 USD. Răspunsul a fost negativ și fiind contactat de Comerica Bank, compania a fost anunțată că un transfer similar în sumă de 402.000 USD este pregătit pentru a fi efectuat. Compania a solicitat stoparea celui de al doilea transfer și a primit de la bancă declarația referitor la detaliile primului transfer, care sunt următoarele: Banca care a făcut transferul este Comerica Detroit și banca beneficiară este BC „Mobiasbancă” SA Chișinău, contul persoanei beneficiare 225200784040849 cu numele Bădărău Vitalie. În continuare Șendrea Radu, directorul adjunct al filialei „Flacăra” a BC „Moldincombanc” SA a fost anunțat de către Timofeeva Izabela precum că anumite persoane, pe care nu a dorit să le numească, au sustras de pe contul unei întreprinderi din SUA sumă de 498.755 dolari SUA și pentru a le lichidia este nevoie de o persoană de încredere pe numele căreia s-ar putea deschide un cont bancar în valută, în una din băncile din Republica Moldova, pentru ca pe contul acela să fie transferată suma de bani. În continuare banii urmau a fi scoși din contul deschis anterior și transmiși lui Timofeeva Izabela. Drept rezultat persoana pe numele căreia urma a fi deschis contul bancar trebuia să fie remunerată. Inițial, Șendrea Radu, intuind despre faptul că banii sustrași ar putea crea probleme a refuzat, însă datorită insistenței lui Timofeeva Izabela, precum și fiind încredințat de ultima că totul o să fie în ordine și careva probleme nu ar trebui să apară, a acceptat și a propus deschiderea contului bancar pe numele lui Bădărău Vitalie, care la acel moment avea o situație precară materială și avea nevoie de surse financiare. Contul nominalizat a fost deschis de către Bădărău Vitalie la indicația lui Șendrea Radu. La 23.01.2009, Bădărău Vitalie, împreună cu Radu Șendrea și alte persoane necunoscute organului de urmărire penală, s-a prezentat la filiala „Renaștere” a BC „Mobiasbancă” SA și a solicitat să ridice toată suma de 498.755 dolari SUA în numerar. În conformitate cu prevederile Legii cu privire la prevenirea spălării banilor, Banca a întocmit un formular pentru tranzacția respectivă, calificînd-o ca suspectă și a debitat contul lui Bădărău Vitalie cu suma respectivă, care a fost transferată la un cont intern al Băncii.

Ca rezultat al acțiunilor sale intenționate, prin care a promis dinainte că va favoriza infractorii, va acorda mijloace sau instrumente, ori, înlăturare de obstacole, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvîrșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobîndite pe cale criminală, Izabela Timofeeva, a contribuit în calitate de complice la dobîndirea bunurilor altei persoane prin înșelăciune, de

două sau mai multe persoane, în proporții deosebit de mari, care din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Logvinov Eduard este pus sub învinuire precum că, el de comun acord cu Timofeeva Izabela și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, de două sau mai multe persoane, în proporții deosebit de mari, au organizat un plan infracțional bine determinat din timp, cu împărțirea rolurilor fiecăruia. Astfel, la 22.01.2009, compania Arthur B. Myr Industries, Inc, care deține conturi la Comerica Bank, a primit un mesaj prin poșta electronică prin care a fost informat că banca efectuează procedurile stabilite de întreținere și compania trebuie să introducă datele sale pentru a păstra accesul on-line activ. Adresa accesată a oferit imaginea exactă al website-ului băncii.

Reprezentanții companiei au introdus numele utilizatorului și parola, apoi numărul de identificare. După primirea mesajului de mulțumire sesiunea a fost închisă. La 23.01.2009 domnul M. Robin Holland a fost întrebat de controlorul financiar Devra Danielson, dacă dumnealui la 22.01.2009 a autorizat un transfer electronic de bani prin virament din contul care aparține companiei în sumă de 498.755 USD. Răspunsul a fost negativ și fiind contactat de Comerica Bank, compania a fost anunțată că un transfer similar în sumă de 402.000 USD este pregătit pentru a fi efectuat. Compania a solicitat stoparea celui de al doilea transfer și a primit de la bancă declarația referitor la detaliile primului transfer, care sunt următoarele: Banca care a făcut transferul este Comerica Detroit și banca beneficiară este BC „Mobiasbancă” SA Chișinău, contul persoanei beneficiare 225200784040849 cu numele Bădărău Vitalie. Contul nominalizat a fost deschis de către Bădărău Vitalie la indicația lui Șendrea Radu, director adjunct al filialei „Flacăra” a BC „Moldincombanc” S.A, iar Șendrea Radu, la rîndul său, a acționat pentru deschiderea contului de către Vitalie Bădărău, conform înțelegerii prelabile cu Timofeeva Izabela. Ultima, la rîndul său a acționat pentru deschiderea contului nominalizat, la care să fie transferați banii sustrași, conform înțelegerii prelabile cu Logvinov Eduard. În aceeași zi Bădărău Vitalie, s-a prezentat la filiala „Renaștere” a BC „Mobiasbancă” SA și a solicitat să ridice toată suma de 498.755 dolari SUA în numerar. În conformitate cu prevederile Legii cu privire la prevenirea spălării banilor, Banca a întocmit un formular pentru tranzacția respectivă, calificînd-o ca suspectă, și a debitat contul lui Bădărău Vitalie cu suma respectivă, care a fost transferată la un cont intern al Băncii.

Ca rezultat al acțiunilor sale intenționate, prin care a promis dinainte că va favoriza infractorii, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvîrșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobîndite pe cale criminală, a contribuit în calitate de complice la dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, de sau mai multe persoane, în proporții deosebit de mari, care din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Instanța a reținut că în materialele dosarului lipsește plîngerea înaintată de partea vătămată, iar în cazul în care aceasta nu există nu a fost întocmit nici procesul-verbal în care să fi fost consemnate cele constatate privitor la infracțiunea depistată.

Din probele și documentele acumulate - informația BC „Mobiasbancă” SA privind transferul bancar pe contul lui Bădărău Vitalie; solicitările băncii intermediare Bank of New York Mellon și companiei Arthur B. Myr Industries, Inc.; cererea de deschidere a contului pe numele lui Bădărău Vitalie la BC „Mobiasbancă” SA, filiala nr. 7 „Renaștere”; Swift-urile bancare privind transferul sumei de 498755 dolari americani la contul lui Bădărău Vitalie și declarația companiei Arthur B. Myr Industries, Inc. despre neautorizarea transferului; nota de plată nr. 707701 din 28.01.2009 privind decontarea contului lui Bădărău Vitalie cu suma de 498755 dolari americani; extrasele din contul lui Bădărău Vitalie de la BC „Mobiasbancă” SA, prin care se confirmă transferul sumei; precum și alte probe prezente la materialele dosarului, nu rezultă că de către inculpați au fost întreprinse careva acțiuni în sensul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, iar informațiile respective nu au nici o tangență și nu-i implică pe inculpați în nici un fel în comiterea infracțiunii.

De asemenea, ordonanța de punere sub învinuire a inculpaților nu înglobează indicii necesari unei ordonanțe de punere sub învinuire și anume: indicarea ei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțele în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată, în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune. În asemenea circumstanțe, potrivit art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, actul în cauză urmează a fi declarat nul.

Cele incriminate inculpaților nu se confirmă nici prin declarațiile martorilor, care fiind interogați în ședința de judecată, au dat depoziții evazive, fără a indica careva date concrete privitor la săvârșirea infracțiunii de către inculpați.

Faptul că, după cum rezultă din sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 12.03.2010, Șendrea Radu și Bădărău Vitalie au fost condamnați potrivit art. 323 Cod penal, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, nu demonstrează implicit vinovăția inculpaților. Astfel, din sentința dată nu rezultă implicarea inculpaților în săvârșirea infracțiunii comise de către Șendrea Radu și Bădărău Vitalie. De asemenea, astfel de probe nu au fost prezentate nici de acuzatorul de stat.

Așa dar, nu s-a stabilit faptul, că inculpații au săvârșit acțiunile incriminate.

În drept, sentința este întemeiată pe prevederile: „*art. 390 al. 1 C.P.P.*”.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 42 alin. (5), 27, 190 alin. (5) Cod penal la câte 11 ani închisoare fiecare, cu privarea ambilor de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani.

Apelantul a invocat că, declarațiile martorilor vin în neconcordanță totală cu cele ale inculpaților, fapt care a fost în totalitate neglijat de către instanță, astfel instanța s-a limitat doar la expunerea declarațiilor fără a le da o apreciere.

Instanța nu a încercat să excludă careva divergențe care au apărut în declarații, neexplicînd și nemotivînd de ce a pus la baza sentinței declarațiile învinuiților și nu cele ale părților vătămate, ale martorilor sau alte probe prezentate de acuzare în instanța de judecată.

Totodată, vinovăția inculpaților este dovedită pe deplin prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale și ulterior prezentate de acuzare în cadrul examinării judecătorești.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, apelul procurorului a fost respins ca nefondat.

Atât declarațiile martorilor cât și documentele anexate la dosar nu confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii, fiindcă nu conțin date concrete despre careva acțiuni infractorice ale inculpaților.

Materialele anexate la dosar și cercetate la judecarea cauzei nu conțin date pertinente ce ar avea legătură cauzală cu acțiunile inculpaților, fiindcă nu există probe concrete despre persoanele, care, se pretinde că au inițiat transferul sumei de 498755 dolari SUA de la Comerica Bank din SUA în BC „Mobiasbancă” SA din R. Moldova.

În învinuirea înaintată inculpaților nu este indicat concret rolul acestora în comiterea pretinselor acțiuni infractorice.

Astfel, atât în învinuirea lui Logvinov Eduard, cât și în învinuirea Izabelei Timofeeva este descrisă procedura transferului sumei de 498755 dolari SUA de la Comerica Bank din SUA în BC „Mobiasbancă” SA din R. Moldova, dar nu este indicat nimic referitor la ilegalitatea transferului, nemaivorbind despre indicarea a careva persoane, care ar fi inițiat transferul banilor și care ar avea legătură cu inculpații.

Mai apoi în învinuire sunt descrise acțiunile lui Șendrea Radu și Bădărău Vitalie, referitor la acțiunile acestora legate de transferul sumei de 498.755 dolari SUA pe contul lui Bădărău Vitalie.

Însă în învinuire nu sunt descrise acțiunile lui Logvinov Eduard și a Izabelei Timofeeva cu referire la legătura acestora cu acțiunile lui Șendrea Radu și Bădărău Vitalie descrise în învinuire.

Ordonanța de punere sub învinuire a inculpaților și rechizitoriul sunt afectate de erori și nu pot servi ca acte procedurale legale ce ar putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Probele cercetate la judecarea cauzei nu demonstrează vinovăția inculpaților, iar concluziile instanței de fond cu privire la achitarea lor pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către ei, sunt motivate și corespund circumstanțelor cauzei.

În instanța de apel nu a fost prezentată nici o probă suplimentară în sensul confirmării vinovăției inculpaților.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a dat apreciere probelor prezentate în sprijinul acuzării, a făcut trimitere unilateral la declarațiile inculpaților și argumentele invocate de către apărători, limitându-se astfel numai la constatarea că instanța de fond corect a apreciat aceste probe.

Instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate de procuror în apelul său și anume: asupra declarațiilor martorului Șendrea Radu, care a declarat că anume inculpata Timofeeva Izabela a solicitat deschiderea contului bancar, pe care ulterior a fost transferată suma de aproximativ 500000 dolari SUA, anume

inculpata i-a comunicat că suma transferată urmează să fie ridicată în numerar și că acesta este un transfer ilegal. Martorul Șendrea Radu direct a indicat la inculpatul Logvinov Eduard ca la persoana care a venit la serviciul său și l-a întrebat de ce nu se pot ridica banii transferați, fiind și amenințat în legătură cu faptul dat; declarațiilor martorului Bîrliba Iurie care a relatat că Logvinov Eduard s-a consultat despre posibilitatea efectuării unui transfer de peste hotarele țării. Anume de Lovghinov Eduard a fost informat că a fost transferată suma de bani - 500 mii dolari SUA, la o bancă comercială din Republica Moldova, probabil BC „Mobiasbancă” SA, unde suma dată s-a aflat în cont. El se consulta de ce nu pot retrage banii. I-a zis că operația dată o monitoriza Timofeeva. Când au apărut întrebări, Logvinov i-a zis că banii sunt veniți din America. De la Timofeeva, care personal i-a comunicat, a auzit că banii sunt problematici.

Totodată, instanța de apel nu a făcut nici o referire la sentința de condamnare a lui Șendrea Radu și Bădărău Vitalie în baza art. 323 Cod penal, prin care s-a constatat favorizarea infracțiunii de care inculpați.

În ordonanța de punere sub învinuire sunt respectate cerințele art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, este o învinuire clară, fiind descrise, modul de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, iar motivele soluției invocate de către instanță în decizie sunt neclare și se contrazic deoarece inculpații au fost achitați din motiv că fapta nu a fost comisă de ei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rînd, conform art. 101 alin. (1), (2), (4), 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau

inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării.

Normele de drept enunțate au fost ignorate de instanța de fond.

Or, potrivit părții descriptive a sentinței contestate, instanța de fond doar a reprodus declarațiile inculpaților, care nu au recunoscut vina, a reprezentantului părții vătămate, a martorilor, nu s-a referit la nici o probă scrisă din categoria celor administrate pe cauză, nu a apreciat fiecare probă separat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, sub toate aspectele și în mod obiectiv. Astfel, nu a asigurat accesul părților în egală măsură la cercetarea tuturor probelor conținute în dosar, nu a indicat motivele pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul acuzării.

Temeiul de drept pentru achitarea inculpaților invocat în partea descriptivă a sentinței, adică art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, care prescrie achitarea inculpatului în cazul în care nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, contravine soluției indicate în partea dispozitivă a sentinței. Or, inculpații au fost achitați pentru că: „*fapta nu a fost săvârșită de inculpați*” (pct. 2 din prezenta decizie).

Prin urmare, instanța de fond nu a judecat cauza în conformitate cu rigorile legale.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sînt dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, dacă probele corect au fost apreciate în ansamblu, prin prisma cumulului de dovezi anexate la dosar. Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sînt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Instanța de apel, sfidînd aceste prescripții legale, conform părții descriptive a deciziei sale, nu numai că nu a corectat erorile de drept comise de prima instanță, dar le-a și repetat cu exactitate, adică nu s-a referit la nici o probă scrisă din categoria celor administrate pe cauză, nu a apreciat fiecare probă separat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, sub toate aspectele și în mod obiectiv, nu a asigurat accesul părților în egală măsură la cercetarea tuturor probelor conținute în dosar, nu a indicat motivele pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul acuzării, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, în special asupra declarațiilor martorilor Șendrea Radu, Bîrliba Iurie, Bădărău Vitalie, asupra circumstanțelor constatate prin sentința din 12 martie

2010 de condamnare a lui Șendrea Radu și Bădărău Vitalie în baza art. 323 Cod penal, utilizând doar fraze cu caracter general, nefondate pe aprecierea directă și nemijlocită a probelor, de genul: „atît declarațiile martorilor cît și documentele anexate la dosar nu confirmă vinovăția..., materialele anexate la dosar și cercetate la judecarea cauzei nu conțin date pertinente..., probele cercetate la judecarea cauzei nu demonstrează vinovăția...” (pct. 4 din prezenta decizie).

Circumstanțele expuse denotă în mod lucid că, prima instanță nu a soluționat fondul cauzei penale în raport cu circumstanțele imputate inculpaților prin rechizitoriu, iar instanța de apel nu a judecat apelul procurorului în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și a adoptat o hotărîre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Dat fiind că încălcările, comise de ambele instanțe, a normelor procedurale specificate constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului de pe rol, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlătore erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procuror, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, în cauza penală în privința inculpaților Timofeeva Izabela Grigorii și Logvinov Eduard Boris, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată în ședința publică din 25 iunie 2013, ora 09.50.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Vladimir Timofti

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

11 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Petru Ursache,
Judecători Iurie Diaconu, Vladimir Timofti, Nicolae Gordilă,
Ghenadie Nicolaev,

cu participarea:

procurorului Sergiu Crijanovschi,
inculpatei Timofeeva Izabela,
avocaților Bogatu D., Nicoară V.,
interpretului Ȃiiubova-Moraru Elena,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, în cauza penală privind inculpații

Timofeeva Izabela Grigorii, născută la 19 septembrie 1960, originară și locuitoare a mun. Chișinău, str. Gh. Asachi 48/1, ap. 15, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;

Logvinov Eduard Boris, născut la 20 iulie 1984 în Federația Rusă, regiunea Sahalin, or. Holmsk, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Cuza Vodă 14, ap. 155, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare a cauzei

în instanța de fond: 10 mai 2010 - 27 decembrie 2011,
în instanța de apel: 17 mai - 24 decembrie 2012,
în instanța de recurs: 02 aprilie - 11 iunie 2013.

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procuror, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, în cauza penală în privința inculpaților Timofeeva Izabela Grigorii și Logvinov Eduard Boris, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată va fi pronunțată în ședința publică din 25 iunie 2013, ora 09.50.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Vladimir Timofti

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev